

medført for saadanne Statsarbejdere, vil jeg dog sige, at det vist ikke tilkommer noget enkelt Medlem i denne Sal at tage Æren for sig alene eller for sit Parti for, hvad der gøres for disse Mennesker, som vi alle sammen nære den største Interesse for. Det er ikke muligt for nogen enkelt, det er ikke muligt for nogen Gruppe, ja end ikke for noget enkelt Ting i den Henseende at udrette noget. Der hører en Samarbejden af os alle til at bringe et tilfredsstillende Resultat til Veje, og jeg tror, at det er bedre, at man lader være med at rose sig i den Henseende. Lad os alle dele Æren derfor. Vi arbejde jo dog alle sammen med den samme Tankegang, nemlig at gøre Livet lysere og bedre for dem, som maa siges mere eller mindre at staa paa Livets Skyggeside. Hvad Matroserne og Skibsfyrbøderne i Statsbanedriftens Tjeneste angaar, er Loven om deres Lønning jo saa ny som fra 1898. Det er derfor ikke sandsynligt, at man ikke har taget de Hensyn ved denne Lov, der jo altsaa kun er et Aar gammel, i Betragtning, som burde tages i Betragtning, men jeg har dog ladet mig give en nøjagtig Fremstilling af Forholdene, sammenlignet med de Forhold, hvorunder andre Matroser og Skibsfyrbødere arbejde, og jeg kan ikke se rettere, end at i det store og hele, ogsaa naar der tages Hensyn til de paagældende Statsarbejderes Pensionsret, maa det siges, at Forholdene for dem maa betegnes som lige saa gode som de Forhold, under hvilke de private Arbejdere leve. Jeg tror i øvrigt heller ikke, det vil være muligt, i alt Fald ikke let for Staten at skaffe sig Matroser og særlig Skibsfyrbødere paa ringere Vilkaar end de private. Det er jo Stillingen, som de, der ere i Stand til at beklæde dem, ikke have nogen som helst Vanskelighed ved at skaffe sig. — Angaaende Postvæsenets Funktionærer maa jeg gøre opmærksom paa, at der jo i Fjor blev fremsat et Forslag til Lov om Pension til disse, og naar dette Forslag ikke er fremsat i Aar, hænger det sammen med Bestræbelsen fra min Side for, saa vidt den korte Tid, der har været til Stede, har tilladt mig det, at gøre Ret og Skel i disse Ting. Det er nemlig min Mening, at Postvæsenet bør gaa sammen i disse Sager med Telegrafvæsenet. Det har sikkert ogsaa været den tidligere Indenrigsministers Mening, men naar han fremsatte dette Forslag til Lov om Postvæsenets Pensionsvilkaar i forrige Samling, har det, efter hvad jeg ved, været, fordi han mente paa den Maade lettere at kunne komme frem,

og at han saa bagefter vilde fremsætte et lignende Forslag angaaende Telegrafetatens underordnede Funktionærer. Det er imidlertid lige saa sikkert, at denne Fremgangsmaade har fremkaldt nogen Skuffelse og Bedrøvelse hos Telegrafetatens Funktionærer. Jeg har derfor ment at burde fremkomme med et Forslag om Telegraf- og Postembedsmændenes Pensionsregler paa samme Tid og haaber at kunne gøre det i en nær Fremtid. Om Lønningsloven for Postvæsenet gælder det samme, at jeg ikke ønsker at fremsætte en Lønningslov for Postvæsenet uden at ledsage den med en Lønningslov for Telegrafvæsenet, men det er en meget omfattende og meget kostelig Sag, hvorom jeg allerede har haft en Del Forhandlinger med Generalpostdirektøren. Det er en Sag, som vil dreje sig om $\frac{1}{2}$ Million eller mere om Aaret, og som vil omfatte flere Tusinde Funktionærer, saa at et saadant Forslag ikke kan fremsættes, blot fordi der her sker en Opfordring eller Henstilling til at komme med det. Det maa undersøges meget nøje, men det kommer jo ganske sikkert i en nær Fremtid, selv om nu Lønningsforhøjelsen muligvis ikke netop vil komme til at angaa de Personer, som nogle især tænke sig. Det maa heller ikke glemmes, at der for de slettest lønnede i Postetaten adskillige Gange er sket Forbedringer, i Fjor for Landpostbudene og i 1895 for Provinsbudenes Vedkommende, saa jeg kan egentlig ikke tro, at den Udtalelse, at der i flere Aar har været bebudet en saadan Postlønningslov, er ganske korrekt. Der har ganske vist i Fjor været talt om en saadan, eftersom i Aar Postvæsenets Lønningslov er 10 Aar gammel, og det i Almindelighed anses for at være det Tidspunkt, hvor man kan tage en Lov op til Revision. — Naar nu imidlertid disse Lønningslove for de mindre vellønnede Statsfunktionærer komme her ind i Tinget, gør jeg paa den anden Side sikker Regning paa, at alle de ærede Medlemmer, som med mere eller mindre Varme have talt deres Sag, ogsaa ville gøre deres Bedste for, at der kommer noget ud af dem. Et er, at en Minister forelægger et Lovforslag om forbedrede Lønningsvilkaar, et andet er, at Lønningsudvalget, af hvilket jeg selv i en Aarrække har haft den Ære at være Medlem, ogsaa anbefaler det til Folketingets Vedtagelse. Jeg skal villig indrømme, at der stilles betydelige Krav til dette Udvalg, og at der nødvendigvis maa foregaa et skønsomt Udvalg af de stillede Forslag, men jeg anmoder dog de ærede Medlem-